

החוג למוסיקה

קונצרט הסיום של

תחרות הקומפוזיציה ע"ש איתי ויינר ז"ל

לשנת 2010/11

חלוקת מלגות הצטיינות מטעם הפקולטה למדעי הרוח והחוג למוסיקה
חלוקת תעודות הוקרה ושי לסטודנטים הראויים לשבח, בשיתוף פעולה עם אגף המדיה
בספריית האוניברסיטה

יום א', י' בסיוון תשע"א, 12 ביוני 2011, 20:00,
במשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, קומה 0

רונה ישראל-קולת, סופרן
נעה בן-גור, מצו-סופרן
שיר-רן ינון, ויולה
עדיאל שמיט-בינור, צ'לו
עירית רימון-ניידורף, פסנתר

אורחים: אגי משעול, אלונה פרנקל
ד"ר בן-ציון ויינר
פרופ' ראובן שניר, דיקן הפקולטה למדעי הרוח

קונצרט הסיום של תחרות הקומפוזיציה הוא גם קונצרט ההשקה של פסנתר הכנף החדש של החוג – Bechstein grand: שני מטרים אורכו, מספרו המזהה 57515, והוא יליד 1901. הסטודנטים והסגל של החוג למוסיקה אסירי תודה לדיקן הפקולטה למדעי הרוח, לרקטור ולנשיא האוניברסיטה על שאפשרו את ההתקדמות המשמעותית הזאת. (יובל שקד)

תחרות הקומפוזיציה ע"ש איתי וינר ז"ל נערכת בשנת הלימודים הנוכחית (תשע"א, 2010/11) לראשונה, בתרומת ד"ר בן-ציון וינר, לזכר בנו, איתי וינר ז"ל, שנהרג בתאונת דרכים כשהיה בן שש.

התחרות הייתה פתוחה לסטודנטים בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה. הוגשו 16 יצירות. יובל מבורך זה עלה על כל הציפיות. הוא מעיד על דחף גדול ליצירה, על כושר עבודה ראוי לשמו ועל חיוניותה של התחרות.

חבר השופטים של התחרות – פרופ' איתן שטיינברג, פרופ' אריק שפירא ואני – בחר בשלוש היצירות שיבוצעו הערב. ברכותיהם הלבביות של חברי סגל החוג כולם נתונות לזוכים. הערכתנו נתונה לכלל היוצרים שהשתתפו בתחרות. נקווה שכולם יצליחו בקרוב להביא את יצירותיהם לביצוע, יגרמו למשכן להדהד את צליליהן, ולאנשיו – להתוודע אליהן.

תודה מיוחדת לפרופ' עודד זהבי על הליווי המסור של מלאכת הקומפוזיציה והדרכת המחברים.

בזכות תרומתו של ד"ר וינר מובטח קיומה של התחרות גם בשנתיים הבאות. יש לקוות שהיא תתבסס ותיעשה לחלק משגרת הפעילות בחוג, כגורם המדרבן ליצירה.

<p>גיל דורי פרס שלישי</p> <p>מחברת החלומות למצו-סופרן, לוויולה, לצ'לו ולפסנתר (2011) מילים: אגי משעול</p>	<p>בתכנית:</p>	<p>י"ס באך</p> <p>פרלוד, סראבאנד וג'ג מתוך סוויטה מס' 3 בדו מז'ור, לצ'לו סולו, רי"ב 1009</p>
<p>ספרה של אגי משעול, "מחברת החלומות", מכיל אסופה של שירי חלום. להבדיל משירים על חלום, כפי שמשעול כותבת בפתיח לספרה, שירי חלום לא נכתבו בשיתוף פעולה עם התודעה, אלא נחלצו לפני התערבותו של השכל, ומשמרים את אוירת החלום והגיונו האחר.</p>	<p>דברים – יובל שקד, ראש החוג למוסיקה</p>	<p>גיל דורי פרס שלישי</p> <p>מחברת החלומות למצו-סופרן, לוויולה, לצ'לו ולפסנתר (2011) מילים: אגי משעול</p>
<p>קו המחשבה הזה הנחה אותי במהלך כתיבת היצירה – גם בעבודה עם המוסיקה וגם בעבודה עם הטקסט. לא אגיד שכתבת המוסיקה, כמו אופן כתיבת שיריה של משעול, נעשתה ללא שיתוף פעולה עם התודעה. עבודת ההלחנה שלי הייתה נעוצה במומנט שכלתני. עשיתי שימוש בציטטות ונשענתי על הטכניקה הסריאלית, ובכל זאת השתדלתי לשמר את אוירת החלום של השירים, תוך מיצוי מהות החלום והגיונו האחר בעולם המוסיקלי שיצרתי.</p>	<p>הענקת הפרסים לזוכים בתחרות הקומפוזיציה</p>	<p>ריטה אברמוב פרס שני</p> <p><i>Lost in Abyss</i> למצו-סופרן, לוויולה ולצ'לו (2011) מילים מאת המלחינה</p>
<p>מתוך הספר בחרתי בארבעה שירים. פירקתי אותם ושזרתי את חלקיהם לכל אורך היצירה. את המסגרת הכללית לעבודת הקומפוזיציה שאבתי ממחזור השינה האנושי.</p>	<p>דברי ברכה – פרופ' ראובן שניר, דיקן הפקולטה למדעי הרוח</p>	<p>רוברט שומאן</p> <p>ערבסקה בדו מז'ור, לפסנתר, אופ' 18 (1838/39)</p>
<p>גיל דורי</p>	<p>הענקת תעודות הוקרה ושי לסטודנטים ראויים לשבח</p>	<p>שיר-רן ינון פרס ראשון</p> <p>סיפור מהחיים למצו-סופרן, לוויולה, לצ'לו ולפסנתר (2011) מילים: אלונה פרנקל</p>
<p>כשנשאלתי, בילדותי ומאז, מה ארצה להיות כשאהיה גדול, לא ידעתי מה לענות. תקופת לימודי בתיכון עברה עליי, בעיקר, בנגינה על גיטרה. אחריה יצאתי לשנת שירות עם גרעין של "השומר הצעיר". בשנה זו, 2004, בקיבוץ יד-מרדכי, עבדתי כמדריך נוער ועסקתי בפעילות מוסיקלית – הדרכה בנגינה וליווי הרכבים של בני נוער. כשחזרתי לחיפה, המשכתי בנגינה ובהופעות עם הרכבים שונים, וכעבור זמן לא רב החלטתי להירשם ללימודים גבוהים כסטודנט בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה.</p>	<p>כל נדרי, אדג'ו על נעימות עבריות, לצ'לו ולפסנתר, אופ' 47 (1881)</p>	<p>מקס ברוך</p>

למעשה, רק במהלך לימודי התואר הראשון החל הרומן שלי עם הלחנה. במהלך התואר נפתח לפני עולם חדש של מוסיקה, והייתה לי הזכות ללמוד עם מרצים שאפשרו לי לצלול לתחום הקומפוזיציה. בזכותם מצאתי שקומפוזיציה אינה רק דבר שעושים, אלא מצב קיומי, חלק מההוויה.

משנתי הראשונה בחוג, אז ארגנתי את "המשולש" – אירוע המשלב הופעות ומיצגים של מוסיקה, תיאטרון ואמנות – עסקתי בפעילות חברתית ענפה ובהוצאתן לפועל של שלל תוכניות ואירועים חוץ לימודיים, יחד עם ועד הסטודנטים של החוג. כיום, אני משמש כמורה מטעם המדור לסיוע אקדמי ואישי באוניברסיטה. תפקידי הוא מתן שיעורי עזר פרטיים בנושאים הנלמדים בחוג.

בנוסף לצעדיי הראשונים בתחום הקומפוזיציה ולפעילות ההתנדבותית, גם חלקה של העבודה האקדמית לא נזנח, והיא זיכתה אותי בפרס מצטיין חוגי (2009) ומצטיין דיקן (2010).

בימים אלה, כאשר אני עומד לפני התחלת לימודי התואר השני בקומפוזיציה בארצות-הברית, אני כבר יודע מה ארצה להיות כשאהיה גדול.

(גיל דורי)

מתוך **מחברת החלומות** מאת אגני משעול

אם אפקח כעת את עיני
תישפך מהן נשמתי כחול
על גבי ורוד

ואם לא אפקחן
יטרוף אותי הטנגו
למסתורו של הַרננדו
תוך שלוש נקישות.

שוב אני נפלטת לכאן
בהייה כלווייתן
מתאבד אל החוף
ויום רביעי משתרע
שאחיה אותו

•
כשמתתי כבר הייתי
לגמרי קהה
מכל מה שהיה שם
אני זוכר
צמא נורא לאוויר

ואת החיוך המטופש
של שני
שנחו בלעדי
בספל.

(סיפר לי אבי לילה לאחר מותו)

•
רק היד שלי מתה
ואיך אקבור אותה בלעדי

ריטה אברמוב *Lost in Abyss* לסופרן, לוויולה ולצ'לו (2011)
פרס שני מילים מאת המלחינה

היצירה שואבת את השראתה מדימוי שמקורו בסרט מצויר ישן. נראית בו דובה לבנה היוצאת למסע חיפושים אחר בנה במרחבי קוטב הצפוני. בחלל אינסופי ובלתי מוגדר זה פוגשים מגוון של גבישי צלילים, קטעי מנגינות ששר הטבע המקומי, חללים של שיממון, וכן בשירה של אמא דובה המחפשת אחר בנה. אופי היצירה נע בין שממה לדחיסות, הנבנית מהתפתחויות קטנות. הטקסט שבבסיס היצירה מורכב מן המילה "תינוק" בשפות שונות:

Ne,
Nene, Nene, Nenito.
Kounya, Kounya.
Bubbu, Bubbu, Bubbu.
Detka.
Yerecha, Bebek.
Nene, Nenito.
Tinok.

(ריטה אברמוב)

ריטה אברמוב

ריטה אברמוב נולדה בשנת 1984 בברית המועצות לשעבר, בעיר דרבנט, על חוף הים הכספי. מגיל שש למדה במשך שבע שנים נגינה בפסנתר בקונסרבטוריון בעיר הולדתה. לישראל עלתה עם משפחתה בשנת 1997. עם הצטרפותה לחוג למוסיקה באוניברסיטת

חיפה בשנת 2009, החלה ריטה ללמוד קומפוזיציה אצל פרופ' עודד זהבי, במסגרת הלימודים בחוג. מזה שנתיים לומדת ריטה זמרה, במסגרות פרטיות. בימים אלו היא עוסקת ביצירה ובעיבוד של חומרים למופע ראשון שלה.

בהיותה כבעלת תואר ראשון בכלכלה וביחסים בינלאומיים מטעם האוניברסיטה העברית ירושלים, משנת 2008, עוסקת ריטה בו בזמן גם בייעוץ כלכלי.

שיר-רן ינון

סיפור מהחיים לסופרן, לוויולה, לצ'לו ולפסנתר (2011)

פרס ראשון מילים: אלונה פרנקל

סיפור מהחיים מאת אלונה פרנקל מתאר בתמימות ובעדינות כיצד הילד נפתלי ואמו, מספרת הסיפור, מתמודדים עם מותה של ציפור ועורכים לה לווייה קטנה ליד שיח ורדים. בהמשך, הם מוצאים קן של ציפור וגוזליה באותו המקום. המוות והחיים, העצב והשמחה, שלובים זה בזה.

הטקסט של סיפור מהחיים מופיע ביצירה בשלמותו (בשינויים פעוטים בלבד). זמרת סופרן מגלמת את אמו של נפתלי. על אף שמדובר בסיפור ילדים, התוכן והמסר שלו רלוונטיים לכל אדם. לכן, המוסיקה איננה פונה לילדים בלבד, אלא לאדם באשר הוא.

היצירה מושפעת מהאופרה המסורתית, ממוסיקה לתיאטרון ומהצגות יחיד. ההרכב הכלי מחליף את התפאורה ומלווה את הסיטואציות והתחושות המשתנות, שמתארת אמו של נפתלי. משך היצירה כעשר דקות.

(שיר-רן ינון)

שיר-רן ינון

נולדה בשנת 1986 בישראל. בשנים 1988-1997 התגוררה עם משפחתה במנהיים, גרמניה, ושם החלה ללמוד כינור ותיאוריה מוסיקלית. כמו כן, שרה במקלהת הילדים של האופרה במנהיים. לאחר חזרתה לישראל, למדה במגמת המוסיקה בבית הספר לאמנויות "רעות" בחיפה, וכן נגינה בכינור אצל גלעד הילדסהיים וולדימיר שמוולנסון. בשנים 2001-2002 הייתה הכנרת הראשית בתזמורת הסימפונית הצעירה של חיפה, בניצוחו של ברק טל, ובמסגרת זו ניגנה עם התזמורת קונצ'רטו לכינור ולתזמורת כלי-קשת בסגנון בארוק שהלחינה.

שיר-רן כותבת ומעבדת מוסיקה בסגנונות מגוונים. בין היתר, הלחינה מוסיקה לסרטי סטודנטים ולהצגות, וביניהן ההצגה לעשות את המוות מאת טלי שלום ובבימויו של אסף ציפור, אשר הועלתה בפסטיבל "פותרחים במה 10" של תיאטרון "בית לסין" בשנת 2009. שיר-רן לומדת קומפוזיציה אצל פרופ' עודד זהבי.

בשנים האחרונות, שיר-רן פעילה גם בתחום הביצוע ומופיעה כנגנית ויולה וכינור וכזמרת בתחום המוסיקה הקלאסית ובתחום המוסיקה "הקלה". היא לומדת ויולה אצל אבשלום שריד.

כיום, שיר-רן סטודנטית לתואר ראשון באוניברסיטת חיפה בחוג למוסיקה וללימודים רב תחומיים (התמקדות בלימודי פילוסופיה). היא זוכת פרס הדיקן של הפקולטה למדעי הרוח לשנה"ל תשע"א על הצטיינות בלימודי התואר הראשון בתחומי היצירה.

סיפור מהחיים מאת אלונה פרנקל

שלום. אני אמא של נפתלי.

אני רוצה לספר לכם על נפתלי ועל ציפורים.

זהו נפתלי. נפתלי הוא ילד קטן האוהב ציפורים.

זוהי ציפור.

הציפור יודעת לציץ, לשיר, לנתר ולעוף.

כשנפתלי ואני, אמא שלו, פוגשים ציפור, נפתלי מנסה ללטפה

והציפור תמיד מצייצת, מנתרת ופורחת.

ואז נפתלי קצת מאוכזב, אבל לא כועס.

פעם אחת הלכנו, נפתלי ואני, אמא שלו, ופתאום ראינו ציפור.

נפתלי התקרב אליה ורצה ללטפה

והציפור הזאת לא צייצה, לא נתרה ולא פרחה.

הציפור הזאת לא זזה.

היא הייתה ציפור מתה.

עמדנו שם, נפתלי ואני,

ועצב גדול החל להתפשט בתוך הבטן שלנו,

וגדל עוד יותר והגיע ללב שלנו,

וגדל עוד וחנק את הגרון שלנו,

וכאשר לא היה לו מקום בגוף פרץ בדמעות מהעיניים שלנו.

לדעת ולראות שציפור מתה זה מאוד עצוב.

למה מתה הציפור?

אולי היא כבר חיה כל כך הרבה זמן שהתעייפה?

אולי.

עכשיו – אני רוצה לספר לכם איך נפתלי ואני ערכנו לוויה לציפור המתה.

נפתלי מצא מקום ליד שיח הוורדים וחפר גומה באדמה.

אני, אמא של נפתלי, קטפתי עלים גדולים ועטפתי בהם את הציפור המתה.

אחר כך הנחתי אותה בתוך הגומה ונפתלי ואני כיסינו את הציפור המתה באדמה.

ערמנו תלולית עפר קטנה ופיזרנו עליה עלי ורדים מהשיח.

זה כל מה שאפשר היה לעשות.

מאז בכל פעם שעברנו ליד שיח הוורדים, היינו נזכרים שכאן קברנו את הציפור המתה

והיינו עצובים.

פעם אחת עברנו, נפתלי ואני, אמא שלו, ליד שיח הוורדים ופתאום שמענו ציוצים.

התקרבו בשקט-בשקט וראינו קן קטן

ומתוכו מציצים שלושה גוזלים פצפונים ואמא ציפור מאכילה אותם.

איזה יופי!

מאז כשנפתלי ואני עוברים ליד שיח הוורדים,

אנחנו נזכרים שכאן קברנו את הציפור המתה.

וכאן גילינו את הקן עם הגוזלים ואמא ציפור המאכילה אותם

ואנחנו גם עצובים וגם שמחים.

הונה ישראל-קולת היא בעלת תואר רב-אמן מאוניברסיטת גוטנברג במיינץ (גרמניה), תואר אמן מהקולג' המלכותי למוסיקה, לונדון, ותואר בוגר במוסיקה מטריניטי קולג', לונדון. זכתה בפרסי שירת הליד הגרמני בכל שלושת המוסדות שלמדה בהם. היא כלת מלגות באנגליה וגרמניה וזכתה בתחרות השירה הבינלאומית ע"ש אריקה קוט ובפרס ביירות של אגודת וגנר בוויסבאדן (גרמניה).

הופיעה במגוון תפקידים אופראיים וקונצרטנטיים עם מיטב התזמורות בארץ ובחו"ל. פרשנותה לתפקידי המפתח ברפרטואר הקלאסי זכתה לשבחי הביקורת בארץ ובעולם. הופיעה, בין היתר, עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית של פרנקפורט והתזמורת הפילהרמונית של ריינלנד פפלץ, תחת שרביטם של פרדריק שזלין, ז'ולט נאג', רולף רויטר, מתיאס ברייטשפט ועוד. כן הייתה סולנית בבתי אופרה במיינץ, גיסן, דסאו, המבורג ועוד.

השתתפה בפסטיבל האביב בהיידלברג, בפסטיבל היידן באייזנשטדט, בפסטיבל האופרה הקאמרית של ריינסברג, בפסטיבל בריטן פירס, בפסטיבל אבו-גוש, וכן במופע מיוחד לזכרו של ארנולד שנברג עם "אנסמבל 13" בניצוחו של מנפרד רייכרט במסגרת פסטיבל שלזוויג-הולשטיין. כמו כן ביצעה את תפקיד "אמא אדמה" בסרטו של פיטר שיין "תשע אריות גרמניות מאת הנדל, אגדה אורבנית" בהזמנת האופרה הלאומית האנגלית. הונה ישראל-קולת מרבה לבצע מוסיקה בת זמננו והשתתפה בהופעות בכורה של יצירות שנכתבו במיוחד לקולה. היא הופיעה ברדיו ובטלוויזיה. פורטרט אישי שלה הוצג ברשת הטלוויזיה הגרמנית MDR.

הונה ישראל-קולת מלמדת פיתוח קול בקונסרבטוריון גבעתיים ומסיימת בימים אלה תואר מוסמך באוניברסיטה העברית בירושלים.

נעה בן גור למדה בתיכון האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים, שרה במקלהת "אנקור" הבוגרת והופיעה עמה ברחבי הארץ ובכלל זה בפסטיבל אבו גוש. את לימודיה המשיכה בתיכון למצוינות ולמדה בכיתת הקומפוזיציה בהדרכת פרופ' אנדרה היידו ופיתוח שמיעה אצל פרופ' בת שבע רובינשטיין.

נעה בן גור שרה במקלהת התזמורת הפילהרמונית ע"ש גארי ברתיני תחת שרביטם של זובין מהטה ורון ברשבסקי, וכמו כן כסולנית תחת שרביטו של ברשבסקי בביצוע "מזמורי צ'יצ'סטר" מאת לנרד ברנסטיין בהפקה של ביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה בתל-אביב.

היא מסיימת תואר BA בביצוע זמרה ובסוציולוגיה באוניברסיטת תל-אביב, בכיתת הזמרה של הגברת שרון רוסטורף-זמיר. השתתפה בכיתות אמן לשירת הליד בהדרכת קלאוס זלמן וצ'ארלס ספנסר (וינה). כמו כן למדה את אמנות הביצוע של מוסיקת הבארוק והרנסנס המאוחר בכיתות אמן בהדרכת רוברטו ג'יני (איטליה-באזל), שרון וולר (ג'סטות-באזל), אסיף עם-דוד ואיילה סיקרון. זכתה במלגת ההצטיינות של ביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה מזה שלוש שנים ברציפות.

נעה בן גור ערכה בימיו מקורי ל"סטריפסודי", יצירת הווקאליזה של קתי ברבריאן, וביצעה אותה בסדרת הקונצרטים של מוסיקה בת-זמננו בביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה.

עדיאל שמיט בינור מופיע כצלן סולן עם תזמורות ובהרכבים קאמרליים בארה"ב אירופה וישראל. בין הופעותיו האחרונות: הקונצ'רטו של סן סנס עם מאסטרו דיוויד שטרן, הקונצ'רטו של שומאן בניצוח פיליפ אנטרמון עם התזמורת הקאמרית הישראלית, הקונצ'רטו של דובז'אק עם התזמורת הסימפונית החדשה חיפה, וביצוע בכורה של יצירתו של דורון טויסטר "רפסודיה יהודית" (קונצ'רטו לצ'לו ותזמורת המבוסס על נעימות חב"ד) עם תזמורת סימפונט רעעננה בניצוח ואג פפיאן.

עדיאל היה חבר בשלישיית הפסנתר של ניו יורק והתזמורת הפילהרמונית של האמריקות ומופיע רבות בנגינת מוסיקה בת זמננו. בשנים האחרונות הזמין, ניגן והקליט בבכורה יצירות אשר כתבו עבורו עווד זהבי, מרק קופיטמן, דורון טויסטר, גלעד הוכמן ועוד.

עדיאל החל לנגן צ'לו בגיל שבע והמשיך את לימודיו באקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים. בגיל 23 קיבל מלגת הצטיינות והמשיך בלימודיו באוברלין קולג', ארה"ב, ולאחר מכן המשיך לתואר שני בביה"ס למוסיקה ג'וליארד, ניו-יורק. לאחרונה סיים תואר דוקטור בצ'לו ובמוסיקה קאמרית באוניברסיטת סטוני-ברוק בהדרכת רביעיית אמרסון. הופיע בריטילים ובנגינת מוסיקה קאמרית בפסטיבלים אספן, מנלו ופויטאנו, בפסטיבל ישראל ובפסטיבל עין הוד.

עדיאל מקדיש מזמנו להוראה והכוונה מוסיקלית והיה חבר בצוות ההוראה באוניברסיטת סטוני-ברוק ובתזמורת הנוער של ניו יורק. לאחרונה שב להתגורר בישראל והחל לפעול כמנהל מרכז "יובל" למוסיקה ותזמורות נוער בחיפה.

הפסנתרנית **עירית רימון-ניידורף** נולדה ב-1973 בחיפה. היא מופיעה כסולנית ובקונצרטים קאמרליים בישראל ובאירופה, מרצה, מלמדת פסנתר, מנצחת מקהלה ועוסקת בפסיכותרפיה באמצעות מוסיקה. עירית עורכת ומופיעה בסדרות קונצרטים מוסברים והיא משתפת בהם פעולה עם מיטב הנגנים בארץ.

בשנת 1995 קיבלה תואר ראשון בהצטיינות במוסיקה, מטעם האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין, באוניברסיטת תל אביב. עם מוריה שם נמנו פרופ' אלכסנדר וולקוב ופרופ' מיכאל בוגוסלבסקי. בשנת 1997 סיימה בהצטיינות יתרה את לימודי התואר השני תואר שני באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין, באוניברסיטת תל אביב, בהדרכת פרופ' פנינה זלצמן.